

[Godskesen.]

af Straf eller ikke. Saaledes er altsaa Ændringsforslag Nr. 4 i Hovedsagen ligesom Nr. 3 affattet paa Grundlag af Lovforslagets oprindelige Tekst, men dog med Omredaktion paa flere forskellige Punkter.

Dernæst beder jeg de ærede Medlemmer se paa Ændringsforslag Nr. 6. Det gaar ud paa, at for saa vidt ikke andet er bestemt, straffes Forsøg kun, naar der for Lovovertrædelsen er foreskrevet højere Straf end Hæfte. Efter den nugældende Straffelov er det saaledes, at Forsøg straffes ved alle Forbrydelser, at sige ved Straffelovens Forbrydelser, medens en saadan Strafferegulering ikke gælder udenfor Straffelovens Omraade. Nu er Forholdet imidlertid det efter det foreliggende Lovforslag, at Bestemmelsen om Forsøgets Strafbarhed skal gælde ikke blot indenfor Straffeloven, men ogsaa udenfor Straffeloven. Men saa bliver det vanskeligt at fastholde den Bestemmelse, som vi har i den nugældende Straffelov, nemlig at Forsøget skal straffes for alle Forbrydelsers Vedkommende. Det har maaske allerede voldt nogen Vanskelighed at gaa saa vidt efter den nugældende Straffelov, men naar man nu vil anvende Forsøgets videre Strafbarhed, altsaa udenfor Straffeloven, ogsaa for ganske smaa Forseelser, vilde det blive urimeligt, om man vilde opretholde Regelen i det Omfang, hvori den haves nu, og Udvalget foreslaar derfor, at man skal gøre den Begrænsning, at man ikke straffer Forsøg ved alle Forbrydelser eller Forseelser, men kun ved dem, der dog har nogen Betydning, det vil sige, hvor der for Lovovertrædelsen er foreskrevet højere Straf end Hæfte. Ærede Medlemmer erindrer, at det, der fremtidig skal hedde Hæfte, er det, der nu hedder simpelt Fængsel.

Vi gaar saa videre til Ændringsforslagene Nr. 22 og 23, der angaar Spørgsmaalet om Indførelse af Dagsbodssystemet. Dagsbodssystemet blev udførligt omtalt ved første Behandling, og jeg behøver derfor ikke at dvæle derved. De ærede Medlemmer vil erindre, at det er Lovforslagets Tanke, at man ved Fastsættelsen af Bøder naturligvis i høj Grad skal tage Hensyn til den skyldiges Formueforhold, men at man ikke skal gaa direkte over til Fastsættelse af Bøden, men som Mellemlid skal indskyde Dagsbodsbegrebet. Man skal under Hensyn til vedkommendes Formueforhold fastsætte Dagsbodens Størrelse og saa idømme ham en eller flere Dagsbøder. Allerede ved første Behandling udtalte jeg mig mod

dette, og flere andre Talere tog det samme Standpunkt. Flertallet i Udvalget er da ogsaa enedes om at forlade Dagsbodssystemet, saaledes at Bøden skal fastsættes direkte efter Forbrydelsens Kvalitet paa den ene Side og den paagældendes Formueforhold paa den anden Side, uden at Dagsbøden indskydes som et Mellemlid. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det i øvrigt, jeg henviser til de Udtalelser, som faldt ved første Behandling.

Saa kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 34. Det gaar ud paa at indføre Sikkerhedsforanstaltninger overfor den, der undsiger en anden eller truer ham med Brand eller anden Ulykke. Ogsaa dette Forslag har været omtalt ved første Behandling. Forholdet er jo det, at der i Lovforslaget findes en Straffebestemmelse om Trusler; den, der truer en anden, kan blive straffet for selve Truselen. Men man har ment, at dette ikke var tilstrækkeligt, at der udover den forholdsvis mindre Straf, der kan sættes for Truselen, er Trang til en videregaaende Beskyttelse for den, der er blevet truet med noget saa alvorligt og vel derfor saa at sige gaar med Livet i Hænderne, hvis han ikke hjælpes paa en eller anden Maade. I Henhold dertil har Udvalget saa stillet Forslag om at indsætte en Bestemmelse til Beskyttelse for den truede, ganske svarende til den, vi har i den nuværende Straffelovs § 299.

Jeg gaar derefter til Ændringsforslag Nr. 38, der drejer sig om Strafnedsettelse eller Strafbortfald i Tilfælde af Uligevægtighed. Det er med megen Styrke blevet gjort gældende i Udvalget, at hvis Uligevægtigheden hidrører fra Beruselse, burde den ikke komme i Betragtning. Man har imidlertid ikke helt udelukket den fra at komme i Betragtning, men der er i Ændringsforslag Nr. 38 givet en Bestemmelse, hvorefter Uligevægtighed, der hidrører fra selvforskyldt Beruselse, kun undtagelsesvis kan medføre Strafnedsettelse eller Strafbortfald, og navnlig har man da bestræbt sig for at formulere Bestemmelsen saaledes, at den samme Mand ikke kan komme igen den ene Gang efter den anden. Naar han en Gang har gjort sig skyldig i en Forbrydelse og har opnaaet Strafnedsettelse eller Strafbortfald paa Grund af den Uligevægtighed, som Beruselsen fremkalder, og han saa en Gang ved en senere Lejlighed gentager Forbrydelsen, skal Strafnedsettelse eller Strafbortfald naturligvis i Almindelighed ikke kunne finde Sted.

Vi kommer dernæst til Ændringsforslagene Nr. 45—49, der er stillet af et Flertal.